

Írta: Molnár László

Szupervízió a gyermekvédelemben és a szociálpedagógiában

A fenti- címet viselő workshop az egyik leglátogatottabb rendezvénye volt a „Supervisio Hungarica '96” konferenciának. A workshopot Wiesner Erzsébet szupervizor és Molnár László moderátor vezették.

A résztvevők reprezentálták a gyermekotthoni (lakásotthoni) nevelőmunkát, a nevelőszülői hivatást, az SOS gyermekfalut, a GYIVI-eket, nevelési tanácsadókat, CSSK-t, de a gyermekvédelemhez nem kapcsolódó területek, mint például a Magyar Honvédség szociális szolgálatai is érdeklődéssel vettek részt.

A szupervízió a mindennapi praxisából való reflektív tanulást előmozdító célján túl, ennek személyiségfejlesztő, mentálhigiénés funkcióját járták körül.

Kevés idő jutott a team-szupervízió a szervezeti kultúrát fejlesztő hatását elemezni, pedig az. egyéni segítői szükségletek mellett a szakmai kisközösségek fejlesztésének módszerei a gyermekvédelemben igencsak kezdetleges stádiumban vannak.

Hasznos volt a szupervízióról semmiféle tapasztalattal nem rendelkezők számára a demonstráció, amely egy csoportba vitt személyes konfliktusokkal terhes eseten keresztül nyújtott közvetlen élményt.

Egyöntetű vélemény szerint a szupervízió a gyermekvédelmi szociális munkában, a gyermekotthonokban folyó pedagógiai/szociálpedagógiai munkában jószerivel alig ismert. Elfogadtatása, megismertetése és különösen finanszírozhatósága nyilván a szükségesnél hosszabb időszak alatt fog megvalósulni.

Ezért a résztvevők úgy gondolták, hogy a szervezeti- kiépülést, a szakmai legitimitációt előmozdító állásfoglalást fogalmazzák meg a konferencia vezetősége számára, hogy juttassák el azt az illetékes tárcákhoz.

1. A gyermekvédelemben dolgozó segítő foglalkozásúak örömmel fogadják a szupervizori szakalapítás engedélyezését.

2. Kifejezték azon szakmai meglátásukat, hogy a gyermekvédelem szerteágazó területein dolgozóknak – ideértve a gyámügyi igazgatást, az egészségügyben, az oktatásban és a rendőri munkában végzett gyermekvédelmi munkát – nélkülözhetetlen szükséglete a szupervízió.

3. Tekintettel arra, hogy ma Magyarországon a gyermekvédelemben dolgozók döntő többsége pedagógus, és sem képzésének megszerzése során, sem munkakörének gyakorlásában nem szerezhettek ismereteket a szupervízióról, nem mozdították elő számára a szupervízió szükségletének felismerését, az államnak a kapcsolódó törvénykezésben mielőbb legalizálni kell a szupervíziót. Különösen fontosnak tartjuk, hogy a Parlament elé kerülő, a gyermekek védelméről szóló törvény foglalja magában a szupervízióval, a törvény hatálybalépését követően teremtsék meg a szupervízió finanszírozását. A törvénykezés további elhúzódásával is reálisan számolva, a Népjóléti Minisztérium átmenetileg pályázati úton tegye lehetővé a szupervízió finanszírozását ott, ahol legégetőbb ennek szükséglete.

4. A segítő szakmák egyetemi, főiskolai és középfokú képzésében szerezzék érvényt annak az egyébként jogszabályban lévő követelménynek, hogy a szupervízió része kell legyen a képzésnek.

5. Meglátásunk szerint a szupervíziót intézményen kívüli szolgáltatásként célszerűbb igénybe venni, illetve a működési/finanszírozási feltételek megteremtésekor ezt a megoldást javasolt preferálni. Ebből következően felhívjuk a gyermekvédelmi intézményeket,

különösen a GYIVI-k majdani jogutód szervezeteit, hogy intézmények közötti szolgáltatásként alakítsák ki a szupervízió kereteit, tekintet nélkül alap- és szakellátásra.

6. Felhívjuk mindazokat a szakmai szervezeteket, amelyek kompetenciával bírnak a szupervízióban, hogy népszerűsítő és érdekképviselői munkájukkal mind szélesebb körben terjesszék a szupervízió fontosságát, tegyenek meg mindent e szükséglet felismertetéséért. Igyekezzenek megértetni és elfogadtatni a környezettel, a szakmai közvéleménnyel azt a tényt, hogy a szupervízió a szolgáltatás minőségét hivatott biztosítani, és az erre fordított költségek megtérülnek.